

# Danske reformationssalmer

MELODIER OG TEKSTER 1529-1573

# Niels Jespersen: Graduale

## Fra mennesken haver jeg vendt min hu

393

|Offertorium.

FRa Men - ni - sken haff - uer ieg vend min hu/  
O Her - re Gud be - uar mig nu/

til dig min Siel op - lyff - ter.  
at in - gen mig mis - ac - ter.

All min til - lid haff - uer ieg til dig/

fra skam oc skend - sel voc - te mig/

at sig min wuen - ner ey glæ - de.

Æ Ka Mennisken hattuer ieg vend min hu/  
til dig min Siel oplyffter.  
O Herre Gud beuar mig nu/  
at ingen mig misacter.  
All min tillid haffuer ieg til dig/  
fra skam oc skendsel vocte mig/  
at sig min wuenner ey glæde.

Beskemmet bliffuer ingen Quinde eller Mand/  
Som sig paa dig forlade/  
Din veldige Haand dem frelse kand  
Fra sorrig oc alskens vaade/  
Men skam oc skendsel faa alle de  
Som dine Tienere giøre vee/  
Foruden all Aarsage.

394

Viss mig/ O Herre/ din vey at gaa/ | At ieg din sti maa lære/  
J sandhed lær mig fast at staa/  
Thi du est Gud min Herre  
Min hielp oc trøst oc all tillid/  
Der til forlader ieg mig altid/  
Trotz dem som mig forfølge.

Min Herre lad dig til hiertet gaa/  
Oc verdis det at betencke  
Huorledis de alle met dig staa/  
Huilcke du din Naade skencker.  
Beslutet haffuer du foruist  
Aff euighed foruden list/  
Huor met de salige vorde.

Min vngdoms brøst oc wfornufft  
O Herre vilt du forgætte/  
Forlad mig all min store wtuct  
Oc mine Synder affslette/  
Formedelst Christi rosens Blod/  
Som nøgen for oss paa Kaarssit stod/  
O Herre vilt du forgætte/

O Herre ihukom dette.

Herren ere sød/ retuiss oc god  
Alle dem som hannem paakalde/  
Om de end noget aff veyen gaa  
Hand vil dem dog ey vndfalde/  
Hand lærer dem sin villie god/  
Befester hannem i deris hierte roed/  
Alt effter sin egen villie.

Herrens Veye ere sandhed visselig/  
Godhed/ miskund oc naade/  
Sit løffte holder hand tryggelig/  
Snarlig giffuer det til baade  
Alle dem hans Ord samtycke nu/  
Oc elske dem aff hierte oc hu/  
Som oss aff Scrifften kundgiøris.

395

For dit hellige naffn/ O Herre Gud/ | Affslet all mine Synder/  
Det er saa megit det onde krud  
Oc voxer alle stunde/  
Derfor O Herre vnderuise mig  
Vdi din Low vandre rettelig/  
Aldelis effter din villie.

Menniskens Siele som frycte Gud  
De skulle hans Rige arffue/  
De hannem tro faa euig ro/  
Oc skulle ret aldrig fordærffuis/  
Herren er deris rette forsuar  
Sit Testament dem obenbar/  
Disligest den hellig Aand skencker.

O Herre Gud/ til dig altid  
Mine øyne ieg opløffter/  
Frelss mig aff Snaren ieg er vdi/  
Til Helffuede mig Synden forplicter/  
Frelss mig aff alle mine Synder

Forbarme dig mig/ O Herre Christ/  
Thi ieg er arm oc forsmæder vist/  
Der til aff mange foractet.

Min hiertens vee oc nød er stor/  
Vdaff min sorrig mig redde/  
Ansee at ieg misactet er  
Aff trældom plat formødder/  
Affslet all min wretuished/  
Thi mange giøre mig wfred/  
Oc aff fortred mig hade.

Beuar min Siel/ oc hielp nu mig  
At ieg icke nu beskæmmis/  
Mit stadige Haab hæffuer ieg til dig/  
Din villie lad hoss mig fremmis/  
Oc hielp nu Herre aff sorrig oc vee  
Jsrael dine Tienere/  
Som dig allene tilhøre.

396

Gud Fader oc Søn oc hellig Aand | Ville wi til euig tid prise/  
For hans Naade oc velgierning sand  
Som hand oss daglige beuiser/  
Til Legemit her forseer oss vel/  
Oc rigelig bespiser vor Siel/  
Thi siunge wi Haleluia.